

[Jørgen Jensen.]

på, om at de fik beføjelser også ved igangsætning af arbejder osv. Der er også administrationen af støtteordninger til industrien; her var det måske nødvendigt at tale om mere kontrol på dette område, end man gør, af hensyn til de ledige. Der er mange andre områder, hvor nævnene kunne få yderligere beføjelser, og hvor det var gavnligt at give dem.

Men vi må altså sige, at så længe der er knyttet anvisning og kontrol til arbejdsformidlingen, så længe har vi en angst for, at også disse foreslåede ændringer vil være med til at cementere denne ordning; derfor vil vi i udvalget fremkomme med de nødvendige forslag om ændringer, som vi mener skal til for at forhindre, at noget sådant bliver tilfældet.

Kurt Hansen (VS):

Det lovforslag, vi behandler nu, er jo netop, som hr. Jørgen Jensen lige var inde på, med til at cementere de faktiske forhold i forhold til arbejdsformidlingen. Det er naturligvis noget, som vi ikke kan gå ind for, det har jeg redegjort for under den forrige forhandling. Men jeg synes samtidig, at der i dette lovforslag er nogle tendenser, som for mig kan virke lidt uhyggelige, nogle tendenser, der går ud på at give landsarbejdsnævnet en medbestemmende, en medansvarlig indflydelse i stedet for det, som hidtil har været dets opgave: at være et rådgivende organ. Det er klart, at selv om landsarbejdsnævnet har været et rådgivende organ, har det naturligvis øvet indflydelse, derom skal der ikke herske nogen tvivl, men det er lige så klart, at når man søger at udvide de beføjelser, de muligheder, de ansvarsområder, som landsarbejdsnævnet har, er det et led i den integreringstendens, som vi har omtalt flere gange heroppefra. Det er en integreringstendens, som går 4, 5, 6 år tilbage, ja, helt tilbage til det økonomiske råd for den sags skyld, hvor man begyndte at bruge de borgerlige eksperter til ikke blot at sidde og føre decideret arbejdsgiverpolitik, men også til at påvirke LOs topforhandlere i forhold til de såkaldte samfundsøkonomiske hensyn, der måtte tages i den retning. Men det er klart, som sagt, at vi mener da, at det er meget uheldigt med disse statslige integreringstendenser i hele det faglige apparat,

i alt hvad der foregår på arbejdsmarkedet. Vi mener selvfølgelig, at tingene bør foregå ved, at man søger at finde frem til et resultat ved at forhandle sig frem til det, og hvis man ikke kan det, må man drage konsekvensen af det.

Vi vil gå imod den ændring, der er lagt op til her, med akkurat den samme begrundelse, som de konservative gav for at ville gå ind for den, netop at der her er tale om et decideret samarbejde, og at effektiviteten skal udvikles. Men hvad er det for et samarbejde, der skal udvikles, og hvad er det for en effektivitet, der skal udvikles? Det er myten om, at nu er klassekampens dage for alvor forbi, og den tror vi altså ikke rigtig på. Det passer ikke rigtig til en socialistisk opfattelse af de ting.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Må jeg først sige tak for de mange positive udtalelser, der er kommet omkring dette lovforslag. De betænkeligheder, der er givet udtryk for, tror jeg personlig er helt ubegrundede. Det, der tilstræbes med dette forslag, er at sikre både på landsplan og ude i de lokale områder en mere aktiv medvirken, en mere aktiv arbejdsmarkedspolitik for at nå frem til, at man virkelig får et, skal vi kalde det gennemsigtigt arbejdsmarked, sådan at der er den nødvendige koordinering af private, kommunale og andre initiativer, som alt sammen foregår med henblik på at sikre den størst mulige beskæftigelse og sikre, at man ikke laver noget i én kommune, som er i direkte modstrid med det, som man gør i en anden kommune, selv om man måske har de bedste motiver. Det er det, der er hovedhensigten med dette forslag, og jeg kan ikke begribe, at nogen kan nære betænkeligheder ved den udbygning, der her er tale om.

Det er da klart, som hr. Ingomar Petersen sagde, at selv om man giver landsarbejdsnævnet større ansvar, større medbestemmelse, større kompetence, er det alligevel ministerens ansvar til syvende og sidst, og det kan jeg da kun bekræfte helt og fuldt.

Hvad der kan komme ud af medbestemmelsesretten omkring budgetterne, er det også meget svært at begynde at specificere, både når det drejer sig om landsarbejdsnævnets virksomhed, og når det drejer sig om de lokale arbejdsmarkedsnævn. Lad mig for de